

Аналітичний
центр
«Нова Економіка»

**ТЕНДЕНЦІЇ ПЛАНУВАННЯ
ТА РЕФОРМУВАННЯ
ЕКОНОМІКИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ**

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
ДЛЯ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ ТА МОЛОДИХ УЧЕНИХ

25-26 березня 2016 року

Київ 2016

Аналітичний центр «Нова Економіка»

ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ
УЧАСНИКІВ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ДЛЯ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ ТА МОЛОДИХ УЧЕНИХ

**ТЕНДЕНЦІЇ ПЛАНУВАННЯ
ТА РЕФОРМУВАННЯ
ЕКОНОМІКИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ**

25-26 березня 2016 року

Київ
2016

УДК 332.021.8(063)
ББК 65.050.8я43
Т 33

Тенденції планування та реформування економіки в сучасних умовах:
Т 33 збірник тез наукових робіт учасників Міжнародної науково-практичної конференції для студентів, аспірантів та молодих учених (м. Київ, 25-26 березня 2016 р.). – К. : Аналітичний центр «Нова Економіка», 2016. – 136 с.

УДК 332.021.8(063)
65.050.8я43

Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників. У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Подлесная В. Г.
ЦИКЛИЧНОСТЬ УКРАИНСКОЙ ЭКОНОМИКИ 6

Чернявська Є. І.
УДОСКОНАЛЕННЯ ВИРОБНИЧИХ ВІДНОСИН ЯК НЕОБХІДНІСТЬ
ТА ГОЛОВНИЙ ФАКТОР ПОДОЛАННЯ
СИСТЕМОЇ КРИЗИ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ..... 8

Чумак Н. В.
СУТНІСТЬ РИНКУ ТА ЙОГО РОЛЬ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНЦІЇ..... 12

СЕКЦІЯ 2. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Бочарова Ю. Г.
ЕФЕКТИВНА КОНКУРЕНТНА СТРАТЕГІЯ КРАЇНИ В УМОВАХ
ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ: ПОГЛЯД МІЖНАРОДНИХ ІНСТИТУТІВ..... 16

Грайт С.
ИНСТРУМЕНТЫ ИЗМЕРЕНИЯ ГЛОБАЛИЗАЦИИ МИРОВОЙ ЭКОНОМИКИ 19

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Іванюк У. В.
РОЛЬ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ДЛЯ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ..... 24

Тимчак В. С.
ІННОВАЦІЙНЕ СЕРЕДОВИЩЕ КОМПЛЕКСНОГО
ВИКОРИСТАННЯ ВІДХОДІВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ 27

Шаліяпіна А. С., Шрайфель В. М.
НЕДОЛІКИ ТА НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ
ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАЙНЯТОСТІ В УКРАЇНІ 31

СЕКЦІЯ 4. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Данилюк Я. Ю., Літинська В. А.
ПОНЯТТЯ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ТА НАПРЯМИ ЇЇ ОПТИМІЗАЦІЇ
В СУЧАСНИХ РИНКОВИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ 34

Кабак О. О.
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ
ПІДПРИЄМСТВ ЯК СКЛАДОВА ЙОГО ПОТЕНЦІАЛУ 37

Климчук А. О.
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ УДОСКОНАЛЕННЯ МОТИВАЦІЇ
ТА СТИМУЛЮВАННЯ ПЕРСОНАЛУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА 40

Козак А. М.
ОСНОВИ ПОДІЛУ І КООПЕРУВАННЯ ПРАЦІ
НА ПРОМИСЛОВОМУ ПІДПРИЄМСТВІ 43

Кондратюк О. І.
НЕОБХІДНІСТЬ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ
РИЗИКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ 47

Салітра Г. Р. КОЕФІЦІЄНТНИЙ МЕТОД ПОТРЕБИ В ОБОРОТНИХ КОШТАХ ЯК СПОСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ НА ТЕРИТОРІЇ ПІВДЕННОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ	51
---	----

СЕКЦІЯ 5. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Дем'ян Я. Ю. ІНСТИТУЦІЙНО – ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ ТА РИЗИКИ ПОВ'ЯЗАНІ З НИМИ	55
---	----

Колодій М. В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ МАРКЕТИНГОВОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОСТІ РЕГІОНУ	59
--	----

Львовчик М. О. ДОСЛІДЖЕННЯ СВІТОВОГО ДОСВІДУ ВПРОВАДЖЕННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА	62
--	----

СЕКЦІЯ 6. ІННОВАЦІЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Колібан І. Д. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ СУЧАСНИХ ПІДПРИЄМСТВ	67
--	----

Ущанівська А. О., Попович О. В. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	69
---	----

Чайковська А. О., Попович О. В. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	71
--	----

СЕКЦІЯ 7. ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА

Дубинська П. П., Мартин О. М. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УСПІХ ШВЕЦІЇ – ПРИКЛАД ДЛЯ СТВОРЕННЯ ЗБАЛАНСОВАНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ	73
--	----

Климець Н. В. СТАЖУВАННЯ ЯК МОДЕЛЬ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	76
---	----

Кравець С. А., Літинська В. А. СУЧАСНИЙ СТАН СИСТЕМ СТИМУЛЮВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРАЦІВНИКІВ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ	79
---	----

СЕКЦІЯ 8. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ

Івахнюк Ю. Р. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ АУДИТУ В УКРАЇНІ	83
--	----

Коляда А. Л. SWOT-АНАЛІЗ ЯК АНАЛІТИЧНИЙ ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ М'ЯСОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ	85
---	----

Лега О. В., Савченко А. В. АНАЛІЗ КРЕДИТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ	87
--	----

Півнюк О. П. ВНУТРІШНІЙ КОНТРОЛЬ В СИСТЕМІ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА	91
---	----

СЕКЦІЯ 9. ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

Коваль І. Ф. ПРОЦЕС ВИЗНАЧЕННЯ РИНКОВОЇ ВАРТОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	94
---	----

Нагорна О. В. ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЕКТНОГО ФІНАНСУВАННЯ	97
---	----

Пехота А. В. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФОНДОВИХ БІРЖ У СВІТІ	99
---	----

Pokrason S. Y. THE STOCK PRICE REACTION ON BANK'S EARLY COMPLIANCE WITH NEW REGULATION	103
---	-----

Рябий Р. А. ХАРАКТЕРИСТИКА ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	106
--	-----

СЕКЦІЯ 10. ФІНАНСИ ТА ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА

Іванова А. М. ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ БЮДЖЕТНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ	109
--	-----

Моргуновська Н. А., Полтавець А. О. БАНКІВСЬКА СИСТЕМА УКРАЇНИ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	112
--	-----

Скирда М. В., Холошня Д. О. РІВЕНЬ ПОДАТКОВОГО НАВАНТАЖЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ ТА НАПРЯМИ ЙОГО ОПТИМІЗАЦІЇ	115
---	-----

Чубак А. Ю., Терьшина Ю. О., Баранніков І. Д. РЕФОРМУВАННЯ МІЖБЮДЖЕТНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ	118
--	-----

СЕКЦІЯ 11. МАТЕМАТИЧНІ МЕТОДИ, МОДЕЛІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЕКОНОМІЦІ

Кайнара Д. О. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ГРАВІТАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ	123
---	-----

СЕКЦІЯ 12. СУЧАСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

Куля І. Ф. МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ НА ТЕХНІЧНУ ПРОДУКЦІЮ	127
--	-----

Мирвода С. І. РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯК СКЛАДОВА СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ	131
--	-----

– оборотні активи, потреба в оборотних коштах у планованому періоді ($OA_{\text{зал.пл.}}$) Визначається виходячи з розмірів у базисному періоді ($OA_{\text{зал.баз.}}$) і темпів зростання обсягів виробництва в планованому періоді ($TR_{\text{план.}}$):

– оборотні активи, потреба в яких планується на рівні їх середньо фактичність залишків за декілька періодів ($OA_{\text{незал.серед.}}$) та не знаходиться в прямій залежності від обсягів виробництва (запасні частини, енергія і паливо для утримання основних засобів тощо);

– оборотні активи, потреба в яких визначається з урахуванням особливостей кожного елемента (наприклад, витрати майбутніх періодів) ($OA_{\text{о.р.}}$).

Таким чином, потреба в оборотних коштах у планованому періоді можна визначити за формулою [2, с. 219]:

$$OA_{\text{план.}} = OA_{\text{зал.баз.}} * TR_{\text{план.}} + OA_{\text{незал.серед.}} + OA_{\text{о.р.}}$$

Таким чином, у якості перевага коефіцієнтного методу розрахунку потреб в оборотних коштах слід відзначити його простоту, зручність розрахунків при мінімальному використанні обчислювальних засобів та необхідність проведення мінімального аналізу.

Але слід пам'ятати, що серед недоліків цього методу можна визначити, що він не враховує можливості прискорення оборотності оборотних коштів (можлива ситуація, що якщо частина оборотних коштів спочатку була іммобілізована з обороту, то в наступному періоді іммобілізація збільшиться ще більше), має відсутність можливості глибокого аналізу по елементах оборотних коштів та може використовувати тільки діючі підприємства, для нових підприємств ці методи не підходять.

Література:

1. Іртицева І., Гросицька О. Стратегічні перспективи конкурентоспроможності харчової промисловості країни в умовах глобалізації / І.О. Іртицева, О.Є. Гросицька. – Миколаїв : Дизайн та поліграфія, 2013. – 175 с.
2. Непомнящий Е. Экономическая оценка инвестиций / Е.Г. Непомнящий. – Таганрог : ТРТУ, 2005. – 292 с.
3. Офіційний сайт Головного управління статистики Автономної Республіки Крим. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://gosstat.crimea.ua>.
4. Офіційний сайт Головного управління статистики в Одеській області. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.od.ukrstat.gov.ua>.
5. Офіційний сайт Головного управління статистики у Миколаївській області. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.mk.ukrstat.gov.ua>.
6. Офіційний сайт Головного управління статистики у Херсонській області. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ks.ukrstat.gov.ua>.

СЕКЦІЯ 5. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Дем'ян Я. Ю.

старший викладач кафедри менеджменту
та управління економічними процесами

Мукачівський державний університет
м. Мукачево, Закарпатська область, Україна

ІНСТИТУЦІЙНО – ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ ТА РИЗИКИ ПОВ'ЯЗАНІ З НИМИ

Умови економічного розвитку України вимагають формування активної інвестиційної політики аграрного сектору із залучення прямих та іноземних інвестицій. В Україні створена законодавча база в сфері регулювання інвестиційної діяльності, що поступово вдосконалюється з метою досягнення зростання розміру інвестицій і підвищення ефективності їхнього використання завдяки покращенню інвестиційного клімату. Інвестиційний клімат – це сукупність політичних, правових, економічних та соціальних умов, що забезпечують та сприяють інвестиційній діяльності вітчизняних та закордонних інвесторів.

Важливим чинником регулювання інвестиційного клімату в Україні є створення адекватного ринковій економіці правового поля, яке цілком залежить від політичної волі законодавчої та виконавчої гілок влади. Однак, загальне правове поле інвестиційної діяльності регулюється законами, більшість з яких прийняті ще в 1991–1996 роках і потребують коригування та доповнення.

Закон України «Про зовнішню діяльність» визначає рівність суб'єктів цієї діяльності (вітчизняних та іноземних), гарантії прав власності, право представництва, реєстраційний порядок організації діяльності. В законі передбачені податкові, митні норми регулювання, експортно-імпорتنі квоти.

В Законі України «Про інвестиційну діяльність» зафіксовані державні гарантії прав інвестора, де передусім передбачено стабільність умов діяльності інвесторів внаслідок зміни законодавства впродовж 15 років, відшкодування збитків, що спричинили інвестору державні органи.

Розпорядженням Президента України від 20.05.97 року створено Палату незалежних експертів з питань іноземних інвестицій. Затверджено перелік суперечок, з якими інвестори можуть звертатись до Палати, в тому числі про нечесну конкуренцію, одностороннє невиконання домовленостей, розголошення конфіденційної інформації тощо.

Важливе значення має Указ Президента «Про заходи щодо реформування інвестиційної політики в Україні».

Указ Президента «Про невідкладні заходи щодо стимулювання інвестиційної діяльності в Україні» зумовлює: необхідність приватизації об'єктів незавершеного будівництва одночасно з приватизацією земельних ділянок; спрощення системи отримання дозволів на проведення проектно-розвідувальних робіт; звільнення компаній, що споруджують об'єкти за рахунок бюджету, від сплати земельного податку.

Поряд з цим існує багато шляхів залучення іноземного капіталу для інвестування національної економіки. Найважливіші з них наступні: прямі інвестиції через створення підприємств з іноземним капіталом, в тому числі спільних підприємств; портфельні інвестиції шляхом продажу іноземним резидентам і нерезидентам цінних паперів; кредити, позики та гранти міжнародних фінансових інституцій, країн, державних установ, міжнародних фондів, експортних агентств, банків тощо.

Державна політика регулювання залучення іноземного капіталу здійснюється Кабінетом Міністрів України спільно з НБУ і регулюється Верховною Радою України.

Указами Президента України створена певна кількість державних інституцій, що безпосередньо займаються залученням іноземних інвестицій в Україну: Українська державна кредитно-інвестиційна компанія; Національне агентство України з реконструкції і розвитку; Державний інвестиційно-кліринговий комітет; Палата незалежних експертів з питань інвестицій; консультативна рада з питань іноземних інвестицій в Україну; Валютно-кредитна рада Кабінету Міністрів; Координаційна рада з питань інвестиційно-клірингового співробітництва.

Діяльність іноземних інвесторів в Україні регулюється близько 70 нормативними актами різного рівня, якими іноземному інвестору досить важко керуватися в зв'язку з неоднозначністю положень. Крім того, до діючого законодавства постійно вносяться зміни і доповнення, які часто значно погіршують існуючі положення та умови діяльності іноземних інвесторів. У своїй повсякденній діяльності іноземні інвестори керувались Законом «Про іноземні інвестиції», прийнятий ще в 1992 році. В Законі передбачались наступні положення: іноземним інвесторам надавались гарантії не погіршення їх фінансового стану від змін законодавства протягом 10 років; підприємства з іноземними інвестиціями звільнялись від сплати податку на доходи у виробничій сфері протягом 5 років, в торгівлі – протягом 3 років, в посередницькій діяльності – протягом 2 років; іноземні інвестиції в Україні не підлягали націоналізації; в разі припинення інвестиційної діяльності іноземний інвестор мав право репатріації свого майна та доходів протягом 6 місяців; з іноземними інвесторами могли укладатися концесійні договори на розробку корисних копалин строком на 99 років.

Більшість державних гарантій збереглася в діючому Законодавстві. Ці гарантії закріплені в статті 8 Закону України «Про режим іноземного

інвестування», вони захищають права власності іноземного інвестора на протязі 10 років з моменту змін в законодавстві.

Закон «Про внесення змін до Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» визначає постійне представництво нерезидента України та порядок оподаткування його прибутку згідно із статтею 13 цього закону, всі доходи нерезидентів джерелом походження з України: від головної діяльності, портфельних інвестицій в цінні папери, в тому числі від корпоративних прав, оподатковуються за 30% ставкою.

Доходи від головної (господарської) діяльності в разі репатріації додатково підлягають оподаткуванню в розмірі 15%.

Суми доходів нерезидентів, отриманих у вигляді страхових внесків, страхових платежів або страхових премій від перестрашування ризиків, а також ризиків резидентів за межами України, оподатковуються за ставкою 15% у джерела їх виплати за рахунок таких виплат.

Не підлягають оподаткуванню доходи, отримані нерезидентами у вигляді відсотків або доходу (дисконту) на державні цінні папери, продані (розміщені) нерезидентами за межами території України через уповноважених агентів-нерезидентів, або відсотків, сплачених нерезидентам за отримані Україною позики (кредити або державні зовнішні запозичення), які відображаються у державному бюджеті України чи кошторисі національного банку України.

Щодо надання пільг іноземним інвесторам та іншим суб'єктам господарювання, то, згідно з чинним законодавством – це прерогатива Верховної Ради, а Кабінет Міністрів України має повноваження на встановлення номенклатури товарів критичного імпорту, ввезення яких на митну територію України звільняється від податку на добавлену вартість (ПДВ).

Схваленим від 19.03.96 р. Законом України «Про режим іноземного інвестування» для закордонного інвестора в Україні встановлені рівні умови діяльності з вітчизняним інвестором. Даним Законом іноземним інвесторам даються державні гарантії захисту їх капіталовкладень. Зокрема, іноземні інвестиції в Україні не підлягають націоналізації. Державні органи не мають права рекувізувати іноземні інвестиції, за винятком випадків здійснення надзвичайних заходів при стихійних лихах, аваріях, епідеміях, епізоотіях. При цьому закордонному інвестору гарантується адекватна й ефективна компенсація.

Іноземні інвестори мають право на відшкодування збитку, включаючи упущену вигоду і моральний збиток, заподіяний їм у результаті дій, чи бездіяльності неналежного виконання державними органами України або посадових осіб передбачених законодавством зобов'язань перед іноземним інвестором. При припиненні інвестиційної діяльності іноземному інвестору гарантується повернення його капіталовкладень у натуральній формі чи у валюті інвестування без сплати мита. А також доходів з цих інвестицій у грошовій чи товарній формі. Держава також гарантує безперешкодний і терміновий переказ за кордон прибутків і інших засобів в іноземній

валюти, отриманих на законних підставах у результаті здійснення іноземних інвестицій.

Важливими правовими документами, що регулюють взаємини між суб'єктами інвестиційної діяльності, є міждержавні угоди «Про сприяння і взаємний захист інвестицій». Такі договори є гарантом надання справедливого статусу інвестиціям і захисту їх на території іншої держави.

Закон України «Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон» визначає порядок створення і ліквідації та механізм функціонування спеціальних (вільних) економічних зон на території України, загальні правові і економічні основи їх статусу, а також загальні правила регулювання відносин суб'єктів економічної діяльності цих зон з місцевими радами, органами державної виконавчої влади та іншими органами.

За умов ризику у економічній та фінансовій сфері, що охопила Україну, сільське господарство приваблює іноземних інвесторів завдяки високому потенціалу розвитку, особливо при створенні державою умов, законодавчо закріплених, для мало ризикових довгострокових інвестиційних іноземних вкладень.

Література:

1. Указ Президента «Про заходи щодо реформування інвестиційної політики в Україні» № 576/96 від 18.07.1996.
2. Указ Президента «Про невідкладні заходи щодо стимулювання інвестиційної діяльності в Україні» № 298/97-рп від 18.08.1997.
3. Указ президента України «Про утворення Національного агентства України з реконструкції і розвитку» № 493/96 від 02.07.1996.
4. Указ Президента України «Про заходи щодо реформування інвестиційної політики України» / Урядовий кур'єр, № 177, 2001. – С. 4.
5. Указ Президента України «Про невідкладні заходи щодо стимулювання інвестиційної діяльності в Україні» від 12.05.2005р. № 779 // Офіційний вісник України. – 2005 р. – № 52. – С. 3.
6. Урядовий портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.kmu.gov.ua>.
7. Амоша О. Інноваційний шлях розвитку України : проблеми та рішення // Економіст. – 2005. – № 6. – С. 28–34.
8. Пересада А. А. Управління інвестиційним процесом : [моногр.] / А.А. Пересада. – К. : Лібра, 2002. – 472 с.
9. Гоблик В.В. Алгоритм нівелювання негативного впливу інституційно-правових бар'єрів у транскордонних регіонах між Україною та ЄС. / В.В. Гоблик // Вісник Одеського національного університету. Серія Економіка. – Одеса, 2015. Том 20. Випуск 1/1. – С. 104–108.
10. Гоблик В.В. Вплив інституційно-правових бар'єрів на ефективність зовнішньоекономічної діяльності в транскордонних регіонах / Гоблик В.В., Дем'ян Я.Ю // Науковий журнал Луцького національного технічного університету Мукачівського державного університету. Економічний форум – Луцьк, 2015. – № 3. – С. 123–128.

Колодій М. В.

аспірант відділу розвитку
виробничої сфери регіону та інвестицій

*Інститут регіональних досліджень
імені М. І. Долишнього
Національної академії наук України
м. Львів, Україна*

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ МАРКЕТИНГОВОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОСТІ РЕГІОНУ

Українська економіка стоїть на порозі європейських змін, які мають на меті якісну трансформацію економічної системи до стандартів міжнародного рівня для забезпечення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання, економіки регіонів, держави в умовах глобалізаційних процесів. Сучасні умови господарювання диктують необхідність ведення стратегічного планування не лише на рівні суб'єктів господарювання, але й на рівні регіонів та держави загалом. Особливої уваги, у тому числі на регіональному рівні, заслуговує саме маркетинговий аспект стратегічного планування, в силу обмеженості ресурсів та мінливості економічного ареалу. Варто зазначити, що саме промисловий сектор здійснює значний вплив на формування фінансової скарбниці регіону, а розвиток промисловості виступає своєрідним каталізатором розвитку інших сфер регіональної політики. Формування та реалізація маркетингових стратегій на промислових підприємствах регіону є одним з ключових елементів формування їхньої конкурентоспроможності.

Враховуючи актуальність дослідження особливостей маркетингової стратегії розвитку промисловості регіону, можна зазначити що метою цієї роботи є наукове обґрунтування доцільності формування маркетингових стратегій розвитку та дослідження особливостей цієї економічної категорії. Варто наголосити, що даний вектор наукових досліджень потребує постійного моніторингу змін економічного середовища та систематичного оновлення сценаріїв найбільш ефективного шляху впровадження маркетингових стратегій розвитку промисловості регіону.

У чому ж полягає особливість маркетингових стратегій, чому ця економічна категорія стало настільки актуальною сьогодні? Відповідь на це питання криється у наукових працях як вітчизняних, так і зарубіжних науковців. Зокрема, наукові роботи представлені великою кількістю підходів до трактування поняття «маркетингова стратегія», проте більшість з них лише частково розкривають зміст цього поняття, односторонньо його характеризують. Особливої уваги заслуговує трактування цього поняття в «Економічній енциклопедії». Зокрема, «Економічній енциклопедії» пропонує розглядати стратегію маркетингу як систему організаційно-технічних і фінансових заходів щодо інтенсифікації виробництва, реалізації продукції,